

Előfizetési ár:

helyben, háshoz hordva
Negyedévre 2 korona.
Félévre 4 korona.

Vidékre postán küldve
Negyedévre 3 kor. 50 fil.
Félévre 7 kor. — fil.

Egyes szám ára 2 filér.

KECSKEMÉTI LAPOK

(KECSKEMÉTI FRISS UJSÁG)

Megjelen minden nap,
hétfő és ünneputáni nap
kivételeivel.

Szerkesztőség és kiadó-
hivatal:

Budai-nagy-útcza 151. sz.,
hova a lap szellemi és anyagi
részére vonatkozó összes
dolgot intézendők.

Kiadó:
a Részvény-nyomda.

Az iskola és az alkohol.

Azok között a kérdések között, melyek korunkban a nyilvánosságot annyira foglalkoztatják, az alkohol elleni küzdelem kétségkívül az első között említhető. Jogászok, természet-tudósok, orvosok, lelkészek, tanárok, kriminálisták és nemzetgazdászok mind-megannyian saját szempontjukból világítják ezt a problémát és iparkodnak azon, hogy az alkohol romboló hatását, melyet úgy az egyének, mint pedig a társadalomnak egészségi viszonyaira gyakorol, kimutathassák. Mindezeknek a tevékenységét és fáradozását a statisztika készséggel támogatja, mert mindnyájan hivatkozhatnak a statisztikai kimutatásokra, melyek az alkohol káros hatásait az emberiségre nézve oly megdöbbentően igazolják. A társadalmi jólét harcosainak ezen munkássága idővel egy oly sokszor megismétlődő és egy megdönthetetlennek látszó dogmát tudott felállítani, mely magában foglalja a jelenkor legnagyobb veszedelmét. Ez a veszedelem az emberiség három legkérelmezhetőbb ellensége: az alkohol, a tuberkolózis és a bujakór. Az emberi nemnek ezen három szóban összefoglalt veszedelme rettenetes módon hozzájárul az emberiség erkölcsi és fizikai pusztulásához és idővel teljesen hatal-

mába kerítené az egész emberiséget, ha nem sikerülne valahogyan gátat vetni e hármass veszedelem továbbterjedésének.

Az alkohollal még aránylag könnyebben végezhetünk, mert az alkoholizmus terjedésének aránytalanul könnyebben lehet gátat vetni, mint a másik kettőnek. Elképzelhető tehát, hogy az anti-alkoholisták hatalmas munkásságot fejtenek ki a siker érdekében, bár buzgalmukban néha túl is lönek célon különösen az által, hogy a szesz italoktól való teljes tartózkodást követelik az emberiségtől. Mindazonáltal a mértékletességre célzó törekvéseknek feltétlenül megvan a jogosultságuk és az anti-alkoholisták ebben az irányban érték el legnagyobb sikerüket. Egy tekintetben azonban az alkohol élvezetétől való teljes tartózkodásnak mégis megvan a maga jogosultsága és ez a teljes tartózkodás az ifjú korra vonatkozik. Az alkohol élvezete ebben a korban feltétlenül káros hatású, mert az ifjú testnek szervezete, a hasonlíthatatlanul nagyobb anyagcsereje miatt az alkohol mérgező hatásától legtöbbször szenved és ebben az orvosi tudomány is pártolja az alkoholelletlenesek teljes tartózkodásra vonatkozó elveit. A tudomány és az emberbaráti eszme harcosainak ezen együttes törekvése az iskolát szemelte ki szövetséges társul, hol a tanulóifju-

ságot legkönnyebben lehet kioktatni az alkohol veszedelmes voltáról. A megvitatott tervek szerint az ifjúságot első sorban az alkohol káros hatásával akarják megismertetni, bebizonyítani azt, hogy mennyit szenved az emberi szervezet a gyakori és folytonos szeszélvezés folyamán. Megismeretik az ifjúságot az alkoholizmus gazdasági szempontból való káros hatásával, hogy mennyi erkölcsi és anyagi pusztulás, továbbá elzüllesztés jár az alkoholizmus nyomában.

Ha az ifjúságot már az iskolában megismertetik ezen eszmékkel, akkor a felnövekedő emberiségbe beleoltják az alkoholtól való félelmet és elérhető lesz, hogy az ily módon fölnevelt társadalom nem fog annyira visszaélni az alkohol használatával. Visszahatólag még a szülők is érezni fogják a gyermekek tartózkodását, mert igazán gyakori példa, hogy a szülők sokszor csupa jósból, sokszor pedig csupa indolenciából is megengedik a gyermekeknek az alkohol élvezetét. Ez uton az iskola erkölcsileg javító hatással lenne az otthon lefolyó életre is. Es ez tényleg úgy volna már napjainkban is, ha az iskolákban már régtől fogva foglalkoznának az alkoholizmus veszedelmes pusztításaival. Napjainkban amídon már annyiféle ujitással találkozunk majdnem minden téren, miért nem volna lehetséges ezt az ujitást is

TARCA.

Egy hazugság.

Irlta: Lengyel Laura.
(Folyt. és vége.)

— Boesánatot kérek, igazán nem akartam terhére lenni.

— Ez gyerekiség, — mondá az asszony még mindig mosolyogva. — Nyujtsa ide kezét és ne ostobáskodjék!

Azzal gyorsan begombolta keztyűjét és kiment a szobából. Balogh dühösen nézett utána. Folyton az a gondolat járt eszébe, hogy felesége le akarta rázni a nyakáról, Emma meg akart szabadulni tőle, holott ezelőtt halás volt minden negyedórán, mit az urával tölthetett. Hiszen lehet, hogy Livel bizalmas beszélgetni valója volt és nem akarta fölvenni; ő maga sem kívánczított most társaságba, de nem mondhatta volna Emma, kíséren el a Lili lakásáig, legalább addig együtt leszünk? — Balogh még pár percig ült a hintaszékben, aztán olyan ideges főfájása támadt, hogy vette a kalapját és lement az utcára.

Egy negyedóráig bolyongott összevissza a nagy köruton, mikor egyszerre olyat dobant a szíve, hogy körülnézett, vajjon a járókelők nem hallották-e a fájdalmas, ijedt lüktetést? Felesége ott

*) Aktuális elkkeink annyira felhalmozódtak az utóbbi napokban, hogy tarca-közleményünket félbe kellett szakítanunk. Olvasóink szíves elnézését kérjük érte.

ment előtte, husz lépésnyi távolságban. Most hirtelen befordult egy kis mellékutca, Balogh úgy érezte, hogy egy lát hatatlan vaskéz fojtogatja a torkát.

... Azt mondta, hogy Lilihez megy és Lili az Andrassy-uton lakik. De hát mit keres itt, miért van itt? Nem tudom, csak az bizonyos, hogy hazudott, hazudott, hazudott! . . .

Harmadszorra már hangosan mondta ezt a szót, egy gyerek meg is bámulta érte. Az ajkára harapott és a felesége után indult. Mikor befordult a kis utcába, már halásápadt volt az arca.

Az asszony nyugodt, egyenes léptekkel ment előre s egy nagy, ócska, háromemeletes ház kapuján fordult be, Balogh két perc múlva már szintén ott állt a kapu alatt. Ócska, rozoga ház volt, még a lépcsőfölgéret is keresni kellett benne, mire meglelte, felesége eltűnt a szeme elől. A lakók névsorát kezdte olvasni, rémitő rossz irással apró cédulák voltak egymás fölé és mellé akasztva. Jóidőbe telt, míg ki bírta betűzni őket, mikor készen volt munkájával, szeretete volna fölpofozni magát, hogy ilyen haszontalansággal töltötte az időt. Mintha feltétlenül szükséges volna a valódi nevet a házmasternek bejelenteni?

Igen, a házmaster! Ott próbált tudakozódni. De vagy nagyon ügyetlenül kérdezősködött, vagy a derék férfinak oka volt a titkolódzásra, semmiképen sem értették meg egymást. A tudakozó-

dás közben vette észre Balogh, hogy a háznak két kapuja van s erre kissé megkönnyebbülten lélegzett föl. Lehet, hogy Emma csak utját akarta megrövidíteni s keresztül ment a házon. De nyomban megint eszébe jutott a hazugság, miért mondta az asszony, hogy Lilihez megy? Azonfelül a ház másik kapuja egy kis keskeny, piszkos utcára nyílt, uriaszony-nak itt nem lehet semmiféle dolga.

Szédülő fejjel indult hazafelé. Mikor hazaért, ledobta magát a pamlagra és ott feküdt sokáig, mozdulatlanul. Eszre sem vette, hogy alkonyodik. Sejtelve sem volt az időről, sem arról, hogy hol van, mit csinál és mi fog vele történni? Csak azt tudta, hogy szenved, úgy, mint még sohasem szenvedett életében. A lelki fájdalom egész fizikumát gyötörte, reszketni kezdett, mintha a hideg rázna. E pillanatban jött tudtára annak, hogy szereti feleségét, hogy, mint ahogy asszonyt sohasem szeretett és Emma gyalázatosan csalja őt. Mert most már biztosra vette, hogy csalja őt. Fantáziája egymásután hozta elébe az undokabbnál undokabb képeket. Hirtelen fölugrott a pamlagról, vége volt a hideglelés reszketésnek, vége volt a fájdalomnak, hirtelen emberfölötti düh és harag lépett helyébe. Az a pokoli, emésztő szenvedély, mely ölni és gyilkolni akar.

Egy-egy pillanatra erőt vett magán, ilyenkor felesége tiszta, nemes lelke, józan, hüvös okossága jutott eszébe. Igen, igen, hiszen Emma annyira irtóztott min-

